

ONS ISEGHEM

INSCHRIJVINGSPRIJS

1 jaar 6.00 fr.
6 maanden 3.50 fr.
3 maanden 1.75 fr.
1 jaar binnen stad 5.50 fr.

Men schrijft in bij de

Drukker-uitgeverij

R. Masidagh-Debosschere

Iseghem-Dam-Iseghem

en in alle postkantoren.

verschijnende

elken Zaterdag

GELIJKE PLICHTEN! GELIJKE RECHTEN!!

Aankondigingen 0.15 fr. den regel

Rechterlijke aankondig. 0.50 fr. » »

Aanbevelingen 0.25 fr. » »

Verkoopingen, wijkfeesten, herbergkermis, prijskampen, enz. waarvan plakbrieven, kaarten of programmas bij den drukker van dit blad gedrukt, worden kosteloos tweemaal in het blad overgenomen, alsook de opgegeven uitslagen van prijskampen.

MISLUKT!

Aan het hoofd van ons laatst verschenen nummer drukken wij dat de Iseghemnaren zich moesten gereedhouden om in de eerstkomende dagen een feest te vieren, dat in pracht, luister en geesdrift alles moest te boven gaan, wat wij hier nog ooit gezien hadden.

Maar helaas! helaas! helaas! alles is mislukt! Er gaat geen feest plaats hebben.

En de tranen droopen met stroomen mij langs de wangen, van droevige en spijtige ontroering zijn mijne herteslagen bijna stil gevallen, en de verkwikkende slaap waarvan ik iederen nacht genieten kon, is mij ontvlogen.

En steeds zucht ik: Helaas! alles is mislukt!

Gij weet het, geachte lezers, dat over vijf maanden de Heer Joseph Seynaeve in den gemeenteraad verklaarde dat hij onzen zeer achtbaren, burgemeester ging aanklagen bij het gerecht, en dat hij zoude gestraft worden.

De Heer Seynaeve hield woord.

Het gerecht deed hier een streng onderzoek; tal van mensen werden onderhoord, en hunne verklaringen werden nauwkeurig opgeschreven.

En sedert dan is alles stil gevallen. Van tijd tot tijd liep de mare dat men welhaast de zaak ging pleiten. Maar alles bleef stil, doodstil, men roerde niet.

Doch met al dat waren de zaken toch niet effen.

En men wilde die vereffenen, en daar moest kost wat kost een kom-af aankomen.

En de grootste sleppedragers van onzen burgemeester kreeg een genitaal gedacht. En zonder aan den burgemeester daar een woord te hebben overgesproken, zonder hem daarover te hebben ingelicht, ging de sleppedragers de groote koorde van het Leopoldsdor verdragen, met gouden strepen aan den broek van den burgemeester.

Kost hij gelukken! Kost hij dat bekomen!

Dan ging er niemand meer durven bevestigen dat de werklieden door onzen burgemeester verplicht werden voor den Duitsch te werken.

Dan ging er niemand meer durven houden staan dat de Burgemeester het Duitsch Concert had bijgewoond.

Dan ging er niemand meer gelooven dat op zijn bevel onze weezen naar het Duitsch muziekfeest waren gegaan.

Dan ging er niemand meer durven verklaren welke wandelingen langs den Abeele naar Oucke plaats grepen.

De burgemeester ging wit gewasschen zijn, blank gelijk de lelie, rein gelijk waschgoed met Sunlicht zeep gewasschen.

En kreten van geluk, van vreugde en blijdschap gingen de gansche stad door wedergalmen, sloeten met onmetelijke geesdrift, gingen onze straten doortrekken, en duizenden, honderd duizenden keeren ging de kreet wederklinken: «Leve de beste Burgemeester van België!»

En Seynaeve ging met eene neuze staan, eene neuze langer of van hier tot aan Anderlecht.

En de sleppedragers — natuurlijk buiten de wete en zonder toestemming van onzen achtbaren burgemeester — stelde zich op gang en richtte zich eerst van al tot onze gemeenteraadsleden.

«Zoudt gij willen, sprak hij, deze lijste teekenen? Wij vragen aan den Koning dat hij de groote koorde van het Leopoldsdor aan onzen burgemeester zoude geven, met gouden strepen aan zijn broek, in belooning voor de uitstekende weldaden welke de stad aan hem verschuldigd is!»

Maar het onthaal was zoo koel, zou koud, dat men al gauw er genoeg van had, en een einde stelde aan 't rondgaan om handteekens te vragen.

En de groote koorde met de gouden strepen, gaan te Brussel blijven, en ons feeste is naar de wip.

Helaas! Helaas! Helaas!

FIJNE HESPEN!

Gedroogde 6,00 frank de kilo

Gerookt 6,50 fr. de kilo

bij LEON VERDUYN, Markt, ISEGHEM

Vermindering voor Voortverkoopers

DE ZEE!!...

Wie herinnerd zich niet den woesten wereld oorlog wier einde pas voorbij is, en wier nagelaten sporen ons dagelijks nog in het oog springen, ons de vreedheid ervan in het geheugen roepend ons toerpend: «Vergeet niet wie oorzaak was van dit alles, herinner U; toon het uwe kinderen opdat hij door ons en ons nageslacht verdoemd worde!»

Zoo ik mij goed herinner het was in het begin der November 1914.

's Vijands, woeste benden hadden ons land overrompeld. Hardnekkig hadden de onzen, zich tegen den vijand in geworpen, doch voet voor voet waren zij moeten wijken, voor dezer overmachtige, dicht drommen, en moorddadig geschut; evenwel, ieder duim bodems met hun bloed verdedigend.

Hopeloos was onze toestand en geene redding van wege onze Verbondenen daagde.

Inderhaast hadden de weinige regelmatige troepen die ons overbleven, zich saamgetrokken en versterkt langs den oever der Yzerrivier. Daar stonden zij, uitgeput van het langdurig strijden, steeds met het wapen in de hand een nieuwen aanval van den vijand afwachende, vast besloten, kost wat kost het laatste stukje van hun land tot den laatsten man te verdedigen.

Welhaast, vielen de woeste scharen van 's vijands leger, aangemoedigd door hun steeds zeggende, de onzen aan... doch een heel kleine rivier en een handvol moedige jongens, hielden hen staan.

Hardnekkig was de strijd... de vijand voerde steeds frissche troepen in de uitgemoorde rangen en de onzen, minderden maar wierden niet aangevuld. En toch, hun koning had gezegd: «Houd stand» en zij hielden stand.

... Niettegenstaande hun heldenmoed, moesten zij toch bezwijken, geen einde kwam aan 's vijands drommen...

Opnieuw zouden zij dus moeten wijken, en ditmaal zou het de genadeslag zijn. België zou niet meer bestaan, en samen met de geheele wereld geketend liggen aan 's vijands voeten.

... Uitgeput van krachten, gingen zij dus moeten bezwijken, en wij waren reddeloos verloren!...

Maar is er dan geene uitkomst meer!?

Ja!!! Nog een middel!!! De Zee!!! Laatste hoop!!!

Pan!!! Pan!!! De machtige sluisdeuren vliegen de lucht in, en de Zee werpt hare woeste baren de vlakke in, zich tusschen de onzen en den vijand plaatsende, als een reddende engel, en met een de grootsche plannen van den alleenheerscher vernielend.

Belgie, de Wereld zijn gered, en een straal van hoop, van geluk beglanst het gelaat onzer soldaten en met een traan in het oog, verwelkomen zij danken de wilde wateren der zee.

In weinige uren was de gansche vlakte overstroomd, en eene kleine tusschenpoos viel in, tot eindelijk de verbondene troepen de onzen kwamen bijstaan...

Vreendelingen als gij bij toeval soms aan het Vlaamsche Noordzeestrand de wateren dezer beschouwt of er U in verlustigd, gedenk dan, gij, onze Verbondenen, dat zij het zijn, dat het diezelfde zee is, die U ter zege leidden; gij, die centraal gebleven zijt, dat zij het zijn die U hebben toegelaten centraal te blijven, en den vijand onmogelijk gemaakt hebben, zijn overheerschingsplannen door te voeren;

Gij Belgen, en bijzonderlijk gij Vlamingen gedenkt dat zij het is, uwe Zee, die ook haar plicht van Belg gekweten heeft; dat zij het is, die velen uwer jongens, wien gij nu nog steeds aan 't harte drukken kunt, van een zekeren dood heeft verlost; dat zij het is die samen met uwe koene zonen, ons onze vrijheid, en ons geluk heeft weergegeven.

En gij Duitschers, gedenkt dat zij het is, die uw zege deed eindigen en uwe nederlaag beginnen, dat zij het is die U in plaats van alleenheerscher, een slaaf miek. PATRIA.

REIZEN

Moet gij den Zondag voormiddag op reis gaan en hier vóór den trein van 10 ure eene reiskaart nemen, dan beklaag ik u.

Dat heb ik ondervonden verleden Zondag.

Daar was volk zonder eind. De kermis in de omliggende gemeenten waren daar de schuld van.

Juist eene halve uur voor dat de trein naar Kortrijk zich in gang stelde, kwam ik de statie binnen.

Ik nam natuurlijk plaats op het einde der lange reke reizigers en wachtte geduldig mijne kaart te bekomen.

In de statie was er niet een enkele bediende, niet een politieagent om daar wat orde te doen heerschen, en om eenieder te verplichten op zijne beurt het guichet te naderen.

Effen aan wie binnenkwam schoot hem vooruit, stampde, duwde, vocht om bij eenen vriend te geraken en hem te verzoeken eene kaart voor hem te vragen.

De beide guichetten waren open maar de twee bedienden, gelast met den verkoop der kaarten, waren dit werk niet gewoon, en dat duurde een eeuwig leven.

Drie Tchiens waren binnengekomen. Een van de drie, gelast met den aankoop der kaarten van de twee anderen, is doorgeboord en gelukt er in het guichet te naderen. Wat hij vraagt verstaat de bediende niet. De Tchien blijft en als het de klok 5 minuten geduurd heeft geraakt, roepen de Tchiens: «Weg, de menschen staan te roepen «wij gaan den trein missen!» ziende dat er geen gedacht aan is eene kaart te bekomen, willen naar buiten gaan. Geen middel, zonder kaart mag niemand buiten.

De trein voor Brugge komt binnengestoomd. Men stuikt, men vecht, men werpt geld op het guichet. Niets aan te doen. De trein fluit en vertrekt. Ten minste 25 menschen, mogen naar huis wederkeeren, om op eene andere uur of op eenen anderen dag nieuwe pogingen te doen.

Nu is er wat min volk.

Maar de trein voor Kortrijk is daar, «Haast u, tiert men, haast u, wij moeten naar Brussel.»

Doch de guichetten vliegen toe en 50 menschen zien den trein voor hunne neus wegrijden.

Luid op verwenschen die menschen, en statie, en trein, en bedienden, en gaan ten uiterste misnoegd naar hunne huizen terug.

Goedkope Waren

Verleden Woensdag was ik in Cachtem bij welstellende menschen. Men sprak over dit en dat, over schoon en slecht weder, en ook van duur leven en dure waren.

't Gaat wel, zegt de dochter van het huis, dat ons Komiteit nog wat voor onze parochianen zorgt. Ziet, sprak zij, en zij toonde mij eenen tabbaard, die kost 4 fr.

«Hoe, sprak ik, hoogst verwonderd, maar 4 fr.?»

«Juist, zegde zij, 4 fr. en gansch gemaakt!»

Dan haalde zij mij zokken, uit de beste wolle gebreid, welke zij 1,50 fr. had betaald; eenen grooten bundel sajette, die ook 1,50 fr. kostte; onderbroeken aan 3 fr., zelf een paar schoenen voor eenen knaap van vijftien jaren, voor 14 fr., en nog eenen hoop andere dingen.

Hoe valt alles toe in Cachtem, en krijgen wij nooit niet in Iseghem?

Bericht aan de Oorlogs-Invalieden

De invalieden die zich naar de D. I. G. van Etterbeek begeven om er hunne soldij in eigen handen te ontvangen moeten drager zijn van hunne eenzelvigheidskaart.

Dezen die geene militaire- of invalieden-eenzelvigheidskaart hebben, moeten zich voorzien van de burgers-eenzelvigheidskaart, afgeleverd door de gemeente-besturen.

Indien de invalied geen enkel dezer stukken kan toonen, mag, onder geen enkel voorwendsel, de uitbetaling gedaan worden.

Gemeenteraad

Woensdag in den namiddag kwam onze gemeenteraad bijeen.

De echte zitting begon ten huize van onzen achtbaren Heer Burgemeester. Daar werden de knikkers de les gespeld en gezegd wat zij zeggen mochten, en ook aan geduid, wanneer zij zwijgen moesten.

Om 2.20 ure werd de zitting geheven en ten 2.30 ure hernomen op het Stadhuis.

Vóór het publiek tot de zaal toegelaten werd, sprak de heer Em. Dierickx eene rede uit, de heer Burgemeester bedankende voor de uitstekende diensten door hem gedurende den oorlog aan onze stad bewezen. Hij deed klaar en helder uitschijnen hoe moedig, hoe heldhaftig hij aan ons werkvolk verbod voor den Duitsch te werken. Hij betoonde hoe de Burgemeester den Duitsch voor den aap hield, wanneer hij de Duitsche Concerten bijwoonde. Hij zei ons welken afschuw hij voor Duitschland betoonde, wanneer hij de weezen zond om naar hun ketelmuziek te luisteren. En ging onze burgemeester met zijne vrouw in gezelschap van eenen Duitschen officier wandelen, dan was het enkelijk om den Duitsch in slape te wiegen en hem te foppen.

Dan sprak hij van de grenzeloze genegenheid van den Burgemeester voor al zijne medeburgers. Gansche dagen stond hij gereed om ze allen in te lichten, te aanhooren, raad en hulp te verleenen. En om een gedacht te geven van zijne alom geprezen weldadigheid, om de zegenpraal der Belgen te vieren en om onze Yzerjongens te verwelkomen, sloeg hij zijn bier maar in eenen keer slechts met 30 fr. de ton op.

Hij eindigde met te bevestigen dat het volkomen waar was hetgeen de Burgemeester van zijn eigen zich zelven zeide: «Er was in gansch de Belgie, niet een betere burgemeester dan ekkikke!»

Binst de lezing van dit stuk, voelden verschillende gemeenteraadsleden zich zoodanig aangedaan, dat zij op het punt stonden kwalijk te vallen. De heer Doktor Verhamme, moest herhaalde malen zijne zorgen toedienen.

Alsdan werd het publiek — zeer weinig talrijk — binnen gelaten, en gansch het dagorde werd gestemd zonder merkwaardige voorvallen.

DAGORDE:

- A. — Openbare zitting.
- 1 Goedkeuring grondafstanden gemeentekerkerhof.
  - 2 Goedkeuring kerkbegroting 1919.
  - 3 Goedkeuring Schoolrekeningen en Schoolbegrotingen.
  - 4 Goedkeuring stadsrekeningen 1916-1917.
  - 5 Stadsbegroting 1918.
  - 6 Vernieuwing belastingsreglement keurrechten vleesch.
  - 7 Vernieuwing belastingsreglement op den dans.
  - 8 Verleenen eener toelage voor het dekken der kosten veroorzaakt door de Nationale feesten.
  - 9 Mededeeling plan lijnstelling Brugstraat.
  - 10 Vaststellen toelagen aan Pompierskorps en Stadsmuziek.
  - 11 Herstelling der oorlogsschade aan de stedelijke wegweis aan de Mandelbrug, aan de Pastorij, aan de vaartkaai, aan den steenweg naar Ardoye.
  - 12 Mededeeling aangaande de uitgaven tijdens de Bezetting en de intrekking der stadsbons.
- B. — Geheime zitting.
- 13 Eedaflegging Gemeente-Ontvanger.
  - 14 Bespreking aangaande het leggen van Tolrechten en Kaairechten.
  - 15 Bespreking prijzen beweegkracht en licht, stadslectriciteit.
  - 16 Herinneringsfeesten oprichten gedenkmaal en planten vrijheidsboom, plaats, datum en schikkingen.
  - 17 Vaststelling leen opmaken plans bevelen der duitsche bezetting.
  - 18 Aankoop gronden Albrechtslaan.
  - 19 Vaststellen jaarwedden gemeentebedienden.
  - 20 Vaststellen jaarwedden tusschentijdige onderwijzer.
  - 21 Benoeming Politiebiedenden en Elektricitetsbediende.

